(৩) প্ৰশ্নঃ- ৰামধেনু যুগৰ চুটিগল্পৰ বৈশিষ্ট্য উল্লেখ কৰি সেই যুগৰ তিনিগৰাকী উল্লেখযোগ্য গল্পকাৰৰ গল্পৰ বিষয়ে লিখা। (2015)

উত্তৰঃ- অসমীয়া চুটিগল্পৰ ইতিহাসত আধুনিক যুগৰ পিছৰ যুদ্ধোত্তৰ বা ৰামধেনু যুগ অতি তাৎপৰ্য্যপূৰ্ণ যুগ। ১৯৫১ চনত প্ৰকাশিত 'ৰামধেনু' আলোচনাই অসমীয়া সাহিত্যৰ নতুন প্ৰবাহটোক অধিক শক্তিশালী কৰি তুলিছিল আৰু এই আলোচনীৰ যোগেদিয়ে অসমীয়া সাহিত্যই এটা নতুন চৰিত্ৰ পৰিগ্ৰহ কৰিছিল। এই কাৰণতে ১৯৪০ চনৰ পৰৱৰ্তী কালৰ অসমীয়া সাহিত্যক যুদ্ধোত্তৰ বা ৰামধেনু এই দুটা নামেৰে নামাকৰণ কৰা হয়।

ৰামধেনু যুগৰ চুটিগল্পৰ বৈশিষ্ট্যঃ

১/ ৰামধেনু যুগৰ চুটিগল্পত লেখকৰ সমাজচেতনা আৰু দায়বদ্ধতাৰ দিশ প্ৰতিফলিত হৈছে।

২/ মনঃসমীক্ষাত্মক মানৱতাবাদ আৰু বাস্তৱবাদী মানৱতাবাদেৰে পুষ্ট।

৩/ ৰামধেনু যুগৰ চুটিগল্পত ব্যঙ্গাত্মক ভাৱধাৰা অতি তীব্ৰ হৈ পৰিছিল।

৪/ নৰনাৰীৰ জৈৱিক বাসনাৰ বিশ্লেষণ ৰামধেনু যুগৰ গল্পত অধিক ব্যাপক ৰূপত দেখা যায়।

৫/ ৰামধেনু যুগৰ গল্পত অস্তিত্ববাদৰ প্ৰকাশ দেখা যায়।

৬/ চেতনাস্ৰোতৰ প্ৰভাৱ অধিক ৰূপত দেখা যায় ৰামধেনু যুগৰ গল্পত।

৭/ ৰামধেনু যুগৰ গল্পত অভিব্যক্তিবাদ, অধিবাস্তৱবাদ

ইত্যাদি কাৰকসমূহ প্ৰতিফলিত হৈছিল।

৮। বামধেনু যুগৰ চুটিগল্পত আধুনিকতাবাদী চিন্তাধাৰাৰ তাত্ত্বিক প্ৰভাৱ দেখা যায়।

বামধেনু যুগৰ প্ৰধান গল্পকাৰ সকল হ'ল— চৈয়দ আব্দুল মালিক, বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য, যোগেশ দাস, সৌৰভ কুমাৰ চলিহা, ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া, হোমেন বৰগোহাঞি, মহিম বৰা, নিৰোদ চৌধুৰী, চন্দ্ৰপ্ৰসাদ শইকীয়া, স্নেহ দেৱী, নিৰুপমা বৰগোহাঞি, শীল ভদ্ৰ, মামণি ৰয়ছম গোস্বামী, নগেন শইকীয়া, অনিমা দত্ত, নগেন শইকীয়া, গোবিন্দ প্ৰসাদ শৰ্মা, অপূৰ্ব শৰ্মা, কুমুদ গোস্বামী, [illegible], লক্ষ্মীনন্দন বৰা, ড° [illegible] শইকীয়া আদি।

বামধেনু যুগৰ তিনিগৰাকী গল্পকাৰৰ গল্প বিশ্লেষণ:

~~চৈয়দ আব্দুল মালিক~~ :

(ক) সৌৰভ কুমাৰ চলিহা: বামধেনু যুগৰ শীৰ্ষস্থানীয় গল্পকাৰ সকলৰ ভিতৰত সৌৰভ কুমাৰ চলিহা অন্যতম গল্পকাৰ। স্কুলীয়া অৱস্থাতে গল্প ৰচনাত হাত দিয়া চলিহাৰ গল্প 'শিশু আলোচনী' পত্ৰিকাত 'পাড়াৰ জীয়াতুৰ সহপাঠী' গল্প প্ৰকাশ হৈছিল। ১৯৫০ চনত কটন কলেজৰ গল্প প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান লোৱা আলোড়নকাৰী গল্প 'অশান্ত ইলেক্ট্ৰন' বহু বোধধৰ্ম বহনকাৰী বিভিন্ন গল্প চলিহাৰ।

গল্পটোত ব্যক্তি মহত্ত্বে সুকৃত সৰে আলংকাৰণৰ সমাজ বিধ্বংসী ক্ষমতা। গল্পটিত দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ পিছৰ ভাৰতীয় সমাজৰ ক্ষয়িষ্ণু অৱস্থাত মুৰ্শিদ অতি সুক্ষ্মদৃষ্টিৰে প্ৰকাশ কৰা হৈছে। অন্যান্য উল্লেখনীয় 'দুপৰীয়া' 'প্ৰভাত তাৰা' আৰু 'সোলাম' চলিহাৰ গল্প সংকলন। 'সোলাম' গল্পগুলিৰ বাবে চলিহাই সাহিত্য অকাডেমী বঁটা লাভ কৰিছিল। 'বীণা কুটিৰ' গল্পৰ সাৰেদি দুটা যুগৰ দুটা মূল্যবোধৰ সংঘাত অতি সুন্দৰ ৰূপত দেখুওৱা হৈছে। আধুনিক যুগত নতুনকৈ গঢ় লৈ উঠা নগৰকেন্দ্ৰিক অৰ্থ সৰ্বস্ব মানসিকতাৰ কবলত প্ৰাচীন সনাতন মূল্যবোধৰ কিদৰে ক অৱক্ষয় হৈ আহা হৈছে সি 'বীণাকুটীৰ' গল্পত অতি সুন্দৰ। তেখেতৰ 'প্ৰভাত তাৰা' গল্পটিত দুজন মানুহৰ ভাবাবেগৰ শ্ৰেণী সংঘাত স্বৰূপত মেলৰ কৌশল ৰচনা কৰাৰ সমান্তৰাল ভাৱে মনৰ মাজত থকা বিভিন্ন মানসিক চিন্তা, উদ্বেগ আৰু উৎকণ্ঠা প্ৰকাশ পাইছে। সেইদৰে 'ভ্ৰমণ বিৰতি' গল্পত ক্ৰমোন্নতিৰ দৰ্শনৰ ছাঁইৰে জীৱনৰ সত্য উদ্ঘাটনৰ প্ৰচেষ্টা দেখা যায়। চলিহাৰ 'সোলাম' গল্পটিত স্বাধীনোত্তৰ কালৰ প্ৰশাসনৰ প্ৰতি তেওঁৰ তীব্ৰ ব্যংগ ভাব প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে অসমীয়া তথা ভাৰতীয় শিক্ষিত মধ্যবিত্তৰ অন্তঃসাৰশূন্য আৰু আত্মপ্ৰতাৰিত কৰা তথা মানসিকতাক ব্যংগ কৰা হৈছে। তেখেতৰ 'দুপৰীয়া' গল্পটিত অসহায় নাৰীৰ দুপৰীয়াৰ নিসংগ জীৱনৰ ছাঁয়াচিত্ৰ ফুটাই তোলা হৈছে।

চলিহাৰ গল্পৰ আংগিক কৌশল অত্যন্ত সাৱলীল; ভাৱবস্তু বিচিত্ৰ আৰু প্ৰাঞ্জল।

সাংগীতিক সুৰবাহৰ মূৰ্চ্ছনা, ফ্ৰয়েডীয় দৰ্শনৰ প্ৰভাৱ, প্ৰেমৰ সমাজ চেতনা, ব্যক্তি-কেন্দ্ৰিকতাজনিত বিচ্ছিন্নতাবোধ আদি চলিত গল্পত প্ৰতিফলিত হোৱা দেখা যায়।

(২) ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া: ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়া ৰামধেনু যুগৰ পৰৱৰ্তী শ্ৰেষ্ঠ গল্পকাৰ। তেওঁৰ প্ৰকাশিত গল্পপুথি সমূহ হ'ল প্ৰহৰী, গহ্বৰ, বৃন্দাবন, সেন্দুৰ, শৃংখল, সাত্ৰ্য ধমন আৰু "ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ শ্ৰেষ্ঠ গল্প"। তেওঁৱে 'সেন্দুৰ' গল্পপুথিৰ বাবে প্ৰকাশন পৰিষদ বঁটা আৰু 'শৃংখল' গল্পপুথিৰ বাবে সাহিত্য অকাডেমী বঁটা লাভ কৰিছিল। শইকীয়াৰ 'প্ৰহৰী' গল্পত বৃদ্ধকালৰ নিসংগ যন্ত্ৰণাৰ ছবি প্ৰতিফলিত হৈছে। সেইদৰে 'প্ৰহৰী' গল্পটিত ৰজনী মাহঁত আৰু পত্নী ৰূপ-বতীৰ জীৱনৰ সংঘাত প্ৰকাশ পাইছে। 'অমৃত' গল্পত ইন্দ্ৰ বাতৰংশীৰ জীৱনৰ সংঘাত, চৰিত্ৰটিৰ মানসিকতা আৰু বিচাৰবোধ প্ৰকাশ কৰোঁতে গল্পকাৰ কাৰিকৰী কৌশল অতি নিপুণ। তেওঁৰ 'গহ্বৰ' গল্পটোত মানুহৰ এক সত্য প্ৰকাশিত হৈছে। মানুহৰ গাৰ ৰং মিলেই নহওঁক, মানুহ যিকেই বাসিন্দা নহওঁক মানুহ মানুহেই। সকলো মানুহৰ কলিজা একে, অনুভূতি একে। 'সংকাৰ' গল্পৰ মাজেদি দাম্পত্য জীৱনৰ সন্দেহ আৰু অবিশ্বাসৰ পৰা উদ্ভূত অশান্তিৰ চিত্ৰ আছে।

ড° হোমেন বৰগোহাঁইৰ মতে "ভবেন্দ্ৰনাথ শইকীয়াৰ গল্পত অসমীয়া চুটিগল্পৰ

পৰম্পৰাবাদী ধাৰাই এক বিৰল পূৰ্ণতা লাভ কৰিছে। এনেক্ষেত্ৰত গল্প কাহিনী প্ৰধান। অনেক সময়ত ঘটনাৰ সহায়ত গল্পকাৰে গল্পৰ কেন্দ্ৰীয় ঘটনাটো অধিক স্পষ্ট আৰু উজ্জ্বল কৰি তোলে। তেনেক্ষেত্ৰত গল্পৰ অৱয়ৱ চৰিত্ৰই নিয়ন্ত্ৰিত যি নিজ ব্যক্তিত্বৰেই সহজীয়াৰে গল্পই পাঠকৰ মনত আনন্দৰ সঞ্চাৰ কৰে।

(৩) হোমেন বৰগোহাঞিঃ আমাৰ যুগৰ বিশিষ্ট গল্পকাৰ হোমেন বৰগোহাঞিৰ গল্পপুথি দুখন হ'ল— 'বিভিন্ন কোৰাচ' আৰু 'প্ৰেম আৰু মৃত্যুৰ কাৰণে'। 'সমকালীন অসমীয়া' গল্পৰ পটভূমিৰ পৰা আঁতৰি আহি জীৱনৰ অন্তৰ্লোকৰ অনুসন্ধান কৰা গল্প সমূহৰ ভিতৰত বৰগোহাঞিৰ 'মুখা' গল্পটো অন্যতম। 'সেইদৰে গভীৰ জীৱন জিজ্ঞাসাৰ দিশত' 'আনন্দ উৎস' গল্পটোও উল্লেখযোগ্য। জীৱনটো যন্ত্ৰণা আৰু অতৃপ্তিৰ ধাৰা। এইয়া গল্পটিৰ মূল বক্তব্য। তেনেক্ষেত্ৰত 'প্ৰেম' গল্পটোত জীৱন যন্ত্ৰণা আৰু যন্ত্ৰণাজনিত প্ৰেমৰ অনুভূতি এটা অনুভৱ কৰা যায়। মানুহ কিমানেই সামাজিক সংঘবদ্ধ হৈ নাথাকক, প্ৰকৃততে এই পৃথিৱীত মানুহ অকলশৰীয়া। এই নিঃসংগ চেতনাৰ পৰা মানুহৰ মনত প্ৰেমৰ সঞ্চাৰ হয়। 'শূন্যতা' গল্পটোত লেখকৰ জীৱন সম্পৰ্কীয় নিজস্ব দৰ্শন ফুটি উঠিছে। ~~[illegible]~~ জীৱন এক বিশাল শূন্যতাৰ বাহিৰে আন একো নহয় আৰু জীৱনৰ শূন্যপাত্ৰ ~~[illegible]~~ কেৱল যন্ত্ৰণাৰে ভৰা। এইটোৱেই জীৱনৰ নিৰ্মম সত্য, তাকেই মূল গল্পটিত প্ৰতিফলিত হৈছে। সেইদৰে 'দাৰ্শ', অক্টোপাছ, ইস্ৰাইল শৈশৱ সন্ধান আদি গল্পত চৰিত্ৰ

স্মৃতি সুস্পৰ্শময় নাৰীৰ জীৱনৰ বৰ্ণনা আৰু মন গলিবোৰত জীৱন নিৰ্বাহ কৰা শ্ৰেণীটোৰ বাস্তৱ চিত্ৰ প্ৰতিফলিত হৈছে।

বৰগোহাঞিৰ গল্পৰ ভাষা প্ৰাঞ্জল অলংকাৰপূৰ্ণ। অৰ্থাৎ দিশত বৰগোহাঞিৰ গল্প বিষয়ত চহকী, তেনেকৈ আংগিক কৌশলত ঐশ্বৰ্যশালী। এনে কাৰণতে বৰগোহাঞিৰ গল্পই অসমীয়া সাহিত্যৰ ভূগোলৰ সীমা অতিক্ৰম কৰি ভাৰতীয় তথা বিশ্ব চুটিগল্পৰ সমবৰ্তিতা আদায় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

পুনৰ্বিচাৰ কৰা যায় যে স্বাধীনোত্তৰ বা ষাঠিৰ দশকত অসমীয়া চুটিগল্প বহু দিশত সমৃদ্ধিশালী হৈ উঠিছিল॥

x x x